

TAJEMNICA SŁOWA WCIELONEGO W NAGRANIU PŁYTOWYM

MARCIN TADEUSZ ŁUKASZEWSKI

Verbum Incarnatum – Tajemnica Słowa Wcielonego w śpiewie gregoriańskim i ambrozjańskim z improwizacjami saksofonowymi – św. Janowi Pawłowi II w hołdzie” to płyta, którą z pełną odpowiedzialnością mogę polecić każdemu miłośnikowi muzyki sakralnej (wydawca: Ars Sonora Studio).

W nagraniu wzięła udział „Mulierum Schola Gregoriana Clamaverunt lusti” pod dyktando Michała Sławeckiego (magister chori, kantor), a także członkowie zespołu: Anna Mitura – kantor i Emilia Dudkiewicz – autorka koncepcji programowej i komentarza w książeczce oraz nagranych na płycie słownych wyjaśnień między śpiewkami.

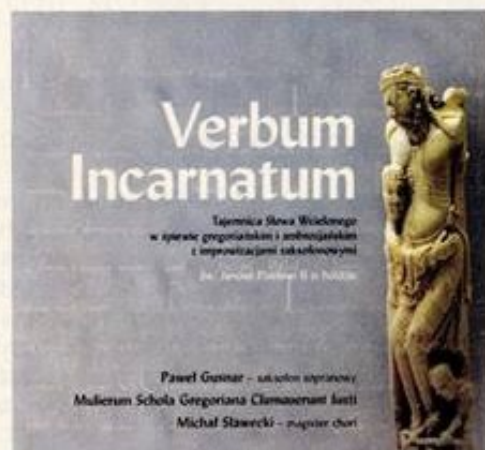
Album tworzy sześć bloków, zatytułowanych: „Prolog”, „Słowo Wcielone”, „Słowo objawione”, „Słowo uwielbione i głoszone”, „Matka Słowa” oraz „Konkluzja”. Nagraniami monodii towarzyszy jeden z czołowych polskich saksofonistów, profesor Uniwersytetu Muzycznego Fryderyka Chopina w Warszawie Paweł Gusnar (saksofon sopranowy). Warto dodać, że projekt doczekał się przed nagraniem wielu realizacji koncertowych.

Szef artystyczny scholi – Michał Sławecki jest wszechstronnie utalentowanym muzykiem kościelnym: kompozytorem, organistą, dyrygentem i dyrektorem artystycznym chóru UKSW, adiunktem na Uniwersytecie Muzycznym Fryderyka Chopina w Warszawie. Schola „Clamaverunt lusti” jest jego autorskim projektem, któremu przewodzi już prawie dziesięć lat. Warto podkreślić, że Michał Sławecki odbył specjalistyczne studia nad śpiewem gregoriań-

skim w L’Aquila i Rzymie oraz kursy mistrzowskie. Regularnie bierze udział w międzynarodowych konferencjach i kongresach poświęconych problematyce śpiewu gregoriańskiego i jest jednym z najwybitniejszych specjalistów w Polsce w zakresie tej problematyki. Prowadzona przez niego schola była wielokrotnie nagradzana na międzynarodowych konkursach, jest doskonale przygotowana do prezentacji śpiewu gregoriańskiego i należy do czołowych zespołów tego typu w Europie.

Schola śpiewa jasnym, stopliwym dźwiękiem i jednorodną, ciepłą barwą. Osiem śpiewaczek brzmi niczym jedna osoba. Trzeba podkreślić, że wykonawcy podchodzą do prezentowanego repertuaru w sposób niezwykle odpowiedzialny. Nie tylko odczytują dźwięki śpiewów gregoriańskich i ambrozjańskich, lecz także wzbogacają je o zagadnienia interpretacji, zgodnie z najnowszymi standardami w zakresie śpiewu gregoriańskiego, na podstawie neum zapisanych nad notacją nutową.

Improwizacje Pawła Gusnara są stylizowane na modłę gregoriańską. Artysta zazwyczaj inicjuje motyw, który wprost lub swobodnie nawiązuje do melodyki danego śpiewu, a następnie podąża w stronę własnej propozycji artystycznej. Na płycie można znaleźć improwizacje dwojakiego rodzaju. Jedne towarzyszą wprost śpiewowi, na przemian ze scholą (technikę taką nazywa się „alternatim”), są więc zastosowane w taki sposób, aby nie przeszkadzać śpiewowi gregoriańskiemu, lecz subtelnie mu towarzyszyć. Inne improwizacje znalazły miejsce między poszczególnymi ścieżkami, kiedy

schola milczy, a saksofonista ma nieco więcej swobody twórczej.

W książeczce dołączonej do płyty słuchacz znajdzie dwa ciekawe komentarze – teologiczno-muzykologiczny Emilii Dudkiewicz o podstawach projektu „Verbum Incarnatum”, oraz o problematyce wykonawczej śpiewu gregoriańskiego prof. Nina Albarosy – włoskiego specjalisty w zakresie śpiewu gregoriańskiego, światowego autorytetu w tej dziedzinie.

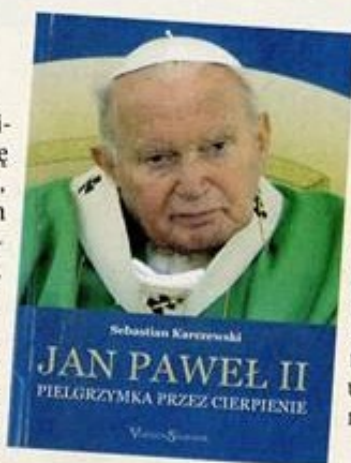
Całość jest pod względem graficznym (Miroslaw Łukasiewicz), merytorycznym i reżyserii dźwięku (Jakub Garbacz, Marcin Loga) przygotowana bardzo starannie. Powiem wprost: jest to płyta dla każdego – nie tylko dla wielbicieli śpiewu gregoriańskiego czy improwizacji saksofonowych, lecz także dla tych, którzy szukają pomocy w medytacji nad słowem Bożym.

Pielgrzymka przez cierpienie

Książka Sebastiana Karczewskiego „Jan Paweł II. Pielgrzymka przez cierpienie” przypomina, że Papież, który od pierwszych dni pontyfikatu z troską i zrozumieniem zwracał się do chorych i niepełnosprawnych, dogłębnie poznał z autopsji wymiar cierpienia fizycznego. Kiedy następnego dnia po wyborze na Stolicę Piotrową odwiedził w Poliklinice im. Agostino Gemellogo swojego przyjaciela bp. Andrzeja Deskura i w przemówieniu do personelu i pacjentów powiedział, że pragnie „oprzeć się przede wszystkim na tych, którzy cierpią i którzy swoje cierpienia, swoją mękę i ból łączą z modlitwą”, nie przypuszczał, że za niecałe trzy lata trafi tutaj w dramatycznych okolicznościach jako pacjent, a personel będzie walczył o jego życie. Od zamachu

z 13 maja 1981 r. w pontyfikat Jana Pawła II wpisały się tak częste pobyty w klinice, że nazwał ją swoim „trzecim Watykanem”. Choroby i związane z nimi operacje Papież znosił cierpliwie, z pokorą, a także wdzięcznością dla opiekujących się nim lekarzy i pielęgniarek. Jednocześnie, jak zauważył jeden z włoskich publicystów, Papież „nie zna, a w każdym razie nie ujawnia uczuć słabości czy rezygnacji”.

Książka uzmysławia czytelnikowi, że nauczanie Jana Pawła II na temat sensu cierpienia zawarte jest nie tylko w jego

pismach: liście apostolskim „Salvifici doloris”, Liście do osób w podeszłym wieku czy corocznych orędziach na ustanowiony przez niego Światowy Dzień Chorego, ale także w osobistym świadectwie, o którym papież Benedykt XVI napisał: „z katedry cierpienia uczynił szczyt swego magisterium”. **akw**

Sebastian Karczewski „Jan Paweł II. Pielgrzymka przez cierpienie” – Wydawnictwo Veritatis Splendor, Warszawa, tel. (22) 300-22-72, 884-799-767, www.veritatisplendor.pl, www.ksiegarnia-vs.pl.